

Política derrotista

La gent de la Lliga Regionalista, els hereus i successors del caciquisme monàrquic a Catalunya, els que amb 30.000 vots disfrutaven de l'hegemonia política de Barcelona i de Catalunya i no s'ocuparen més que de defensar els interessos materials d'uns quants catalans, confonent aquests interessos amb els de Catalunya, com si els interessos dels obrers i dels que no són del Foment del Treball Nacional no fossin també catalans, des de que foren foragitats del poder, pel canvi de règim, no han parat de blasmar contra els nostres homes omplint planes i més planes de premsa amb escrits difamatoris contra els homes que ocupen els llocs de govern, pel voler unànim del poble manifestat tan lliurement com mai no havia estat possible a Espanya.

Per la gent de la Lliga, els republicans som uns indesitjables, uns ineptes, uns indesitjables, i no tenim dret a seguir ocupant els llocs de govern, puix que ells en saben més; millor dit, són els únics que en saben, són els aptes, són els tècnics; els tècnics de tots els tecnicismes.

Què hi fa que el poble ens atorgui la seva representació? El poble no sap de què va, i com que no sap de què va, no ha d'ésser escoltada la seva opinió i als llocs que el poble hi porta homes d'esquerra s'hi han de posar homes de dreta perquè aquests els desempeyarien millor.

Les Corts Constituents deuen ésser dissoltes sense acabar d'aprovar les lleis complementàries, perquè els diputats republicans d'esquerra i els socialistes no són tècnics i no en saben de fer lleis: ells, els darrers monàrquics d'Alfons XIII, en sabrien més, ho farien millor.

L'ajuda de cambra de Cambó, que, com aquest, marxà d'Espanya en proclamar-se la República per si el poble feia justícia no els trobés aprop, ha retornat i conferència rera conferència va per terres hispàniques donant consells als homes de la República sobre l'endegament de les finances nacionals, i encara que cada vegada que parla excita les ires populars, puix tothom sap que és un dels que més van ajudar al desballestament de l'erari públic, ell impertèrrit, com si vin-

gués de l'hort, o com si caigués del niu, continua en la seva tasca de voler donar consells a qui no en necessita, puix està en matèria de finances, i en molts altres ordres, per sobre d'ell.

Continuïn, doncs, mentre els governants i el poble els hi toleri, escampant espècies difamatòries, calumniant als homes que el poble ha designat per a regir els seus destins, però esperin sentats que els cridin per a governar. Per tècnics i experts que es ereguin, encara està massa fresca a la memòria de tots el resultat del seu sistema de govern, el resultat del qual, per no haver-lo tallat ràdicalment, en paga les conseqüències el règim actual i el poble, que ara són una mateixa cosa.

Mirador internacional

HAMBURGO. — Després d'un debat molt agitat la Dieta d'Hamburg ha decidit per unanimitat la seva dissolució i procedir a noves eleccions.

JAPO. — El ministre de la Guerra japonès ha declarat que el Japó espera conèixer l'informe que redactarà la comissió d'enquesta de la Societat de Nacions i si aquesta persisteix en l'aplicació de l'article 15, en l'afer de Manxúria, es retiraria d'aquell organisme.

Les tropes japoneses segueixen evacuant Xang-Hai.

MANXURIA. — La lluita a Manxúria sembla que vol reproduir-se. Un general xinès ha concentrat un nucli de soldats per recomençar la lluita, i el Japó ja ha tramès els reforços corresponents per a combatre.

MOLDAVIA. — Novament s'han produït incidents entre els camperols de Moldàvia i els guardes de la frontera soviètica. Un grup d'aquests camperols han mort negats al riu, per haver-se trencat el glaç quan passaven per damunt, intentant fugir de Rússia.

PERNAMBUCO. — El "Graf Zeppelin" ha emprès des de Pernambuco el vol de tornada a Europa.

El desvergonyiment de "Diario de Reus"

El valetudinari confrare "Diario de Reus" en el seu número darrer sota el títol "La filiació política del senyor Loperena", insisteix sobre l'espècie de l'ingrés del nostre amic al partit radical socialista, i, com si es tractés d'una secta secreta, o quelcom semblant, no li basten els desmentiments del nostre diari, el comentari de "Les Circumstàncies", tot el qual reproduceix, i una carta del propi interessat, que també publica, demanant-li rectifiqui la falsa nova, en la qual fa constar que continua pertanyent al partit del qual forma part des de la seva fundació, l'Esquerra Republicana de Catalunya.

Convida als nostres amics, a fi de comptes, per a que es dirigeixin a la presidència o la secretaria de la Cambra de diputats per a que els aclareixi la filiació del nostre amic.

Consti que d'això no en tenim necessitat, però sembla que el nostre amic i diputat vol fer-ho pel seu compte per esvaïr tota suspicàcia, puix l'interessa que, pel que sigui, si és que figura el seu nom en la minoria radical-socialista, sigui eliminat, com així correspon tractant-se d'un diputat que mai no ha assistit a cap reunió d'aquella minoria i, en canvi, sempre en les de l'Esquerra Republicana de Catalunya, la disciplina de la qual, com la del partit que representa, és l'única que reconeix i acata, com en tenen reiterades mostres els seus companys de minoria i el seu cap senyor Companys, els nostres correligionaris tots, el Directari del partit i el seu cap i president senyor Francesc Macià.

El confrare acaba tirant una cosa de mula guita al nostre amic, que, no obstant, no l'ha de molestar, tant perquè ja és una forma denigrant i depressiva de produir-se, la premsa de dreta en general, quan es tracta de discutir i valorar els mèrits dels homes d'esquerra, com perquè ja per suposar de qui ve amb el qual o els quals ha tingut, el nostre amic, ocasió de parangonar la respectiva aptitud en tots terrenys de llur actuació política, en la tribuna, en la premsa i en el seu pas pel Municipi.

Per molt que faci el confrare, òrgan encobert dels fracassats de la Lliga, patrocinadors de candidats a la Diputació a Corts que si tenien

algun títol eren al portador, però dels que ara ja no es cotitzen, el nostre amic aconsegueix assenyadament els seus deures de diputat, i d'això n'ha rebut reiterades mostres de reconeixement per part d'amics i adversaris polítics, puix està atent al servei de la nostra causa i dels interessos generals. Es a dir, que pot tindre i té, n'estem segurs, consciència del deure acomplert, fins ara. Si no ha fet més, és perquè els nostres diputats, apart l'Estatut, i els preceptes constitucionals relacionats amb ell, no han tingut, pròpiament, enemic a qui combatre, en el Parlament, trobant-se enfront d'un Govern d'esqueres que satisfà, a bastament, en altres aspectes polítics de la legislació, les seves aspiracions. Ademés, que en molts aspectes, els ha interessat recolzar al Govern, amb els seus vots, sense crear-li, per tant, dificultats, tant amb vistes a l'Estatut, com un cabdal compromís revolucionari, com per a contribuir a l'afiançament de la República.

Altrament, volem fer al confrare una advertència final consistent en que si porta la polèmica política al terreny de l'atac personal, per tal de denigrar, rebaixar o menysprear als nostres amics, contra la nostra manera d'ésser i sentint-ho molt, li haurem de tornar la pilota, com vulgarment es diu, i ocuparnos dels mereixements i aptituds pròpies dels seus inspiradors i empresararis.

Notes polítiques

El senyor Azaña, contestant els rumors que corrien aquests dies, ha dit:

—Quan en el mes d'abril vàrem venir al Poder, es digué que el Govern no duraria una setmana, i, malgrat això, ha durat molt més; després, es digué que no hi hauria eleccions, i, en canvi, n'hi hagué; que no hi haurien Corts, i també n'hi hagué; més tard, encara, que no hi hauria Constitució, i aquesta està en vigor; hom assegurarà, també, que no hi hauria pressupostos, i n'hi haurà. Ara, poden vostès afegir que hi haurà reforma agrària i Estatut de Catalunya. Més tard, els plans que el Govern té.